

РЕШЕНИЕ

№ 514

гр. Бургас, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Боряна Анг. Димитрова

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Боряна Анг. Димитрова Гражданско дело № 20212100101251 по описа за 2021 година

Производството по настоящото дело е образувано по повод исковата молба на А.Т.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** бл. № * вх.* и З.Д.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** ** чрез адв. Нацко Дойчев от САК, съдебен адрес: гр. София, бул. "Евлоги и Христо Георгиеви" № 85, ет. 2, ап. 6 против ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров, с която молят да бъде осъден ответника да заплати на първата ищца сумата в размер на 33 000 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на доброволната претенция пред застрахователя-29.06.2018 година до окончателно изплащане на дължимата сума, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди - болки, страдания и психически стрес, вследствие на претърпяното на 19.04.2018г. ПТП от автомобил, управляван от водач, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, както и сумата в размер на 933.34 лева, представляваща лихва за забава за периода от 29.06.2018 г. /датата на завеждане на доброволната претенция пред застрахователя/ до 21.10.2019г. /дата на паричния превод/ върху сумата в размер на 7 000 лева-

изплатено обезщетение за неимуществени вреди, а на втората ищца, след изменение на иска - сумата в размер на 26 000 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на доброволната претенция пред застрахователя- 29.06.2018 година до окончателно изплащане на сумата, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди- болки, страдания и психически стрес вследствие на претърпяното от нея на 19.04.2018г. ПТП, сумата в размер на 400 лева, представляваща лихва за забава за периода от 29.06.2018 г./датата на завеждане на доброволната претенция пред застрахователя/ до 21.10.2019 г./дата на паричния превод от застрахователя/ върху сумата в размер на 3 000 лева - изплатено обезщетение за неимуществени вреди, както и сумата, след изменение на иска, в размер на 4576.06 лева, представляваща имуществени вреди, претърпени в резултат на същото ПТП - разходи за операция, лечение, медикаменти, медицински консумативи и услуги, ведно със законната лихва върху сумата от 1050 лв. от датата на предявяване на претенцията пред застрахователя-29.06.2018г. и законната лихва върху сумата от 3526,06 лв. от датата на предявяване на претенцията пред застрахователя- 16.07.2021 година до окончателното плащане на вземането. В подкрепа на твърденията си представят и ангажират доказателства.

Ответникът „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров, оспорва исковете по основание и размер. Направил е възражение за съпричиняване като твърди, че с действията си ответниците, неспазвайки правилата за движение на пешеходци, предприемайки неправилно движение по пътното платно и действия за предотвратяване на инцидента, всъщност са го превърнали в такъв. Ангажират доказателства.

И двете страни претендират направените в настоящото производство разноси. Представени са списъци по чл.80 ГПК и от двете страни.

Легитимацията на страните съответства на твърденията на ищите за претърпени вреди от деликт и застрахована гражданска отговорност на деликвента при ответника- застрахователно дружество при ПТП, настъпило

на 19.04.2018г. След заявени претенции за изплащане на неимуществени и имуществени вреди, и заплатени от застрахователя обезщетения, ищците изразяват несъгласие с размера им, поради което са депозирали настоящите искове.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид исканията и твърденията на страните, прецени представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази закона, установи следното от фактическа и правна страна :

Твърди се в исковата молба, че на 19.04.2018г в гр.Бургас, в жк“Братя Миладинови“, зад бл.57, водачът на товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“ с рег.№А 1931 ВТ М.Г.К., като водач на спряно за престой пътно превозно средство, не взел необходимите мерки, за да предотврати потегляне на автомобила сам. Не включил първа предавка и не вдигнал ръчната спирачка след като паркирал МПС на път под наклон. По този начин нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в чл.96 от ЗДвП, вследствие на което автомобилът тръгнал, поради наклона на улицата, по инерция, като постепенно ускорил и блъснал пешеходците-двете ищци и им причинил по непредпазливост средна телесна повреда на А.Т.С. и леки телесни повреди на З.Д.С.

В резултат на произшествието, първата ищца-А.С. е получила следните увреждания: **„счупване на срамна кост вдясно“**, довело до трайно затруднение движението на десен крак за срок от около 2.5-3 месеца при обичаен ход на оздравителния процес, **както и повърхностна травма на корема и долната част на гърба и таза, нараняване в областта на подбедрицата, както и счупване на срамната кост в дясно /фрактура осис пубис декстра/**. Наказателният съд е квалифицирал деянието като **престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, вр. чл. 342, ал. 1, вр. чл. 129, ал. 1, вр. ал. 2 от НК, вр. чл. 96 от ЗДвП, /. След инцидента, за периода 19.04.2018г.- 23.04.2018г. ищцата е била хоспитализирана в отделениято по ортопедия и травматология на „УМБАЛ Бургас“ АД, поради силна болка в областта на дясната слабинна/ингвинална/ област и болезненост в същата област при опит за натоварване. Проведено е било оперативно лечение под рентгенов контрол, последвано от домашно лечение по назначен план за лечение - постелен режим с продължителност 20 дни след изписването,**

ползване на помощни средства при придвижването, продължаване на антикоагулантната терапия за 20 дни. Провела е и рехабилитационно лечение.

Твърди, че в резултат на ПТП-то е била с трайното затруднение в движението на десен долен крайник в продължение на 2,5-3 месеца. В първите дни от периода на лечението ѝ след изписване от болницата, ищцата е била изцяло неподвижна и с чужда помощ по отношение на елементарни нужди. Счупването на пубисната кост е било изключително болезнено, като пострадалата не е могла дори да се завърти в леглото, а най-малкото движение ѝ е причинявало голяма болка. След като е започнала да стъпва на крака си, тя е ползвала патерици, което е довело до много трудности и дискомфорт ежедневно. Дълъг период след инцидента, ищцата е изпитвала и силна болезненост в ингвиналната област, което е водело до безсъние и се е налагало да приема силни болкоуспокоителни и сънотворни лекарства. Фрактурата, получена при произшествието е наложила провеждането на рехабилитационна програма в продължение на няколко месеца, причинила допълнителен стрес.

В резултат на засилващи се и неспиращи болки, ищцата е посетила на 30.04.2018 г. д-р Парасков, който при прегледа установил констатираните и описани по-горе увреждания, но и болки в дясната ингвинална област при опит за натоварване.

В следващите месеци пострадалата е продължила да изпитва силни болки на мястото на счупването, като се е придвижвала с помощта на патерици, като при поредно посещение при лекар- д-р Христо Вълчев на 03.07.2018г., е установено новооткрито състояние (S32.5), палпаторна болезненост в областта на пубиса, ограничени и болезнени движения. Предписано ѝ е било провеждането на физиотерапевтични процедури и е провеждано неколkokратно лечение с ултразвук, лечение със СЧТ, както и тестови обем на движенията.

Освен физическите неудобства, произшествието е оказало силно влияние и на психическото състояние на пострадалата- първоначален силен стрес от преживяното; посттравматично стресово разстройство, което ѝ пречи да продължи нормалния си начин на живот. Негативните емоции продължавали и до днес при спомена за инцидента. Преди произшествието е била физически активна-обичала е да се разхожда, след него- движи се

затруднено, изпитва силни болки, особено при промяна във времето и все още накуцва. Спряла е да шофира и изпитва страх, дори да се вози в автомобил. Инцидентът е дал цялостно отражение на психиката на пострадалата- към днешна дата страда от нарушения на съня, понижено настроение, тревожност, нарушения на паметта и вниманието, затруднена концентрация.

За пътния инцидент е бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с № 769 р-4326/20.04.2018 г. по описа на ОДМВР- Бургас и е образувано ДП № 4343 ЗМ- 290/2018 г. по описа на 2 РПУ- Бургас. С Решение № 656/19.06.2020 г. по описа на Районен съд- Бургас, изменено с Решение № 175/11.11.2020 г. по описа на Окръжен съд- Бургас, обвиняемият М.Г.К., е признат за виновен за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б”, вр. чл. 342, ал. 1, вр. чл. 129, ал. 1, вр. ал. 2 от НК, вр. чл. 96 от ЗДвП, като е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 8 месеца. Моторното превозно средство - товарен автомобил марка „Форд”, модел „Транзит” с рег. № А 1931 ВТ, собственост на „Протехника евент Бургас” ООД, ЕИК 147242666, управлявано от М.Г.К. е застраховано по застраховка „ГО“ в ответното застрахователно дружество със застрахователна полица № BG/23/118000108361, валидна от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., видно от Констативния протокол и справка от информационен център към ГФ. С молба - претенция № 99-3260/29.06.2018 година, А.С. е предявила пред ответника претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди вследствие на процесното ПТП, за което е била образувана преписка по щета № 0411-800-0006-2018. На 21.10.2019г. ответното дружество е заплатило на пострадалата сумата в размер на 7000 лева- застрахователно обезщетение, без да е сключвано споразумение. Този размер тя счита за занижен предвид претърпените телесни увреждания, както и обстоятелството, че към настоящия момент все още не се е възстановила, накуцва и изпитва болки, поради което претендира репарирание в пълен обем претърпените от нея болки и страдания , които е понасяла , понася и към настоящия момент. При изложената фактическа обстановка е заявила правния интерес от завеждане на настоящия иск, като сочи, че размерът на обезщетение за неимуществени вреди, който адекватно би репарирал в пълен обем претърпените от нея болки и страдания е 40 000 лв., от които 7 000 лв. са заплатени от застрахователя, а

останалата част в размер на 33 000 лв. претендира в настоящото производство.

При същите обстоятелства, в резултат на настъпилото и описано по-горе пътно-транспортно произшествие, втората ищца З.Д.С. твърди, че е получила следните увреждания : контузия на главата, мозъчно сътресение, охлузвания по двете колена, контузия на гръдния кош с изместване на силиконовия имплант от ложето на лявата гърда, хипестезия в лявата лицева половина, конюнктивна хеморагия на лявото око, амблиопия на лявото око. След произшествието, е била хоспитализирана в неврохирургичното отделение към „МБАЛ “Бургас” АД за периода от 19.04.2018г. до 21.04.2018г., с диагноза *„мозъчно сътресение, без вътречерепна травм“*. Изпитвала е главоболие и замаяване, като за възстановяването ѝ е назначено медикаментозно лечение.

В резултат на полученото мозъчно сътресение, ищцата З.С. не можела да възпроизведе как точно се е случил инцидентът, с постоянно главоболие и световъртеж е все още при опит да се изправи от легнало положение. Изпитва сънливост, отпадналост, повишена светлочувствителност, повишена раздразнителност, загуба на координацията на мускулите и шум в ушите. Изписана е с указания да избягва определен вид храни, да спазва почивен режим, да не се натоварва психически и физически.

Вследствие инцидента е получила и контузия на гръдния кош, при което поставеният ѝ ляв силиконов имплант е бил изместен от ложето си и е останал по-високо под мускулната група. На 26.04.2018г. е извършен преглед от д-р Станьо Стефанов, установил описаните по-горе увреждания и деформация на лявата гръдна половина, с видимо висок стоеж на импланта и стеснена основа, поради което ищцата е изпитвалас палпаторна болезненост и намален обем на движенията на лявата ръка.

На 30.04.2018г., при нов преглед- при д-р Парасков, поради продължаващите болки в главата, лявата гръдна половина и лявата гърда, са установени описаните по-горе увреждания, контузия на гръдния кош с изместване на силиконовия имплант нагоре и леко наляво.

В резултат на травмата на лявата гърда и изместване на импланта, продължаващите болки и дадените препоръки за допълнително хирургично лечение, ищцата е посетила специалист- д-р Ильо Стоянов и са ѝ били назначени допълнително оперативно лечение на увреждането на 16.07.2019г.,

изразяващо се в капсулектomia на лява гърда.

Тази травма, освен изпитваната болка, е довела и до изключително много притеснения и неудобства за ищцата пред околните. След инцидента, ищцата се затворила в себе си, намалила социалните си контакти и общуване с близки и познати, притеснявайки се от външния си вид.

Поради силните болки в областта на лявата гърда, е било проведено патолого-хистологично изследване, при което е било установено, че е налице „капсулна контрактура на лявата гърда“. Въпреки оперативната интервенция, пак поради силните болки, на ищцата е проведен ЯМР, при който е установена интеркапсуларна руптура на левия гръден имплант с ретракция на фиброзната тъкан, задебелена фиброзна капсула 3,2 мм. В резултат на това изследване, ищцата е провела преглед в МБАЛ „Надежда“, при който е установено, че е налице асиметрия на бюста с капсулна контрактура по Байкер от 3-та степен вдясно и 4-та степен вляво, краниална малпозиция на левия имплант, двустранна секундерна птоза, намален кожен еластицитет, поради което е взето решение за нова операция, при която е отстранен импланта от гърдата и е проведена перiareоларна мастопексия. Престоят в болницата е бил от 04.05.2021г. до 09.05.2021г. Била е на дренажи, с анемия и е изпитвала много силни болки.

Ищцата твърди също, че в резултат на контузията на главата е получила силен кръвоизлив на лявото око, като при посещението при лекар е констатирана конюнктивна хеморагия /кръвоизлив/ на лявото око, а по-късно и увеличение на диоптъра с 5.

Наред с всичко изложено, претърпеният пътен инцидент се отразил изключително тежко върху психиката на пострадалата, която към настоящия момент има нарушение на съня и изпитва тревожност да се движи дори по обозначените за пешеходците места. Пострадалата е майка на малко момиченце, което също е пострадало от инцидента и ищцата непрекъснато живее с чувството, че нещо лошо може да ѝ се случи. Майката продължава да изпитва силна уплаха от случилото се, тъй като детето ѝ е изживяло изключителен стрес от злополуката, като е започнало да се изпуска неволно физиологично, което е наложило посещаването на психолози. Към настоящия момент, ищцата З.С. продължава да изпитва болки, особено при промяна на времето, като получава мигрена и гадене. Твърди още, че в резултат на

получената контузия на гръдния кош, тя не може да спортува както преди, задъхва се при продължително ходене.

С молба - претенция № 99-3260/29.06.2018, З.С. е предявила пред ответника претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди вследствие процесното ПТП, за което е била образувана преписка по щета № 0411-800-0006-2018. На 21.10.2019г. ответното дружество е заплатило на пострадалата сумата в размер на 3000 лева- застрахователно обезщетение, без да е сключвано споразумение. Този размер тя счита за занижен предвид претърпените телесни увреждания, както и обстоятелството, че към настоящия момент все още не се е възстановила и изпитва болки, поради което претендира репарирание в пълен обем претърпените от нея болки и страдания , които е понасяла, понася и към настоящия момент. При изложената фактическа обстановка заявява правен интерес от завеждане на настоящия иск, с който претендира да бъде осъден ответника да ѝ заплати обезщетение за неимуществени вреди, като сочи, че размерът му, който адекватно би репарирал в пълен обем претърпените от нея болки и страдания е 29 000 лв., от които 3 000 лв. са заплатени от застрахователя , поради което в настоящото производство претендира сумата от 26 000 лв./след направено изменение на иска, който е бил предявен за сумата от 5000 лв. като частичен/.

Ищцата З.С. е предявила претенция и за имуществени вреди, първоначално като частичен в размер на 100лв., като след прието изменение на иска тя претендира цялата сума от 4576, 06 лв. За доказване на претенцията си представя фактури за извършените от нея разходи за операция, лечение, медикаменти, медицински консумативи и услуги до размера на претенцията.

В срока по чл.131 ГПК, ответникът **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“** е депозирал писмен отговор, с който е оспорил исковете по основание и размер.

Счита, че не са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя за вредите, които ищите твърдят, че търпят.

Оспорва твърденията в исковата молба във връзка с механизма на осъществяване на твърдяното ПТП. Навежда твърдения за наличието на вина на ищите, които са се движили по пътното платно в нарушение на правилата на ЗДвП и оспорва отговорността на водача М.Г.К. за причиняване на

вредоносния резултат по основание и размер. Считат, че същият не е реализирал виновно поведение, в резултат на което да са причинени телесните повреди на ищите.

Счита, че е налице съпричиняване, тъй като на мястото на пресичане не е имало светофарна уредба или пешеходна пътека, които да предполагат, че пешеходците следва да пресичат на това място. Имало е тротоар, по който пострадалите е следвало да се движат, а ако тротоарът е бил зает от паркирани автомобили, технически правилно било пешеходците да се движат от лявата страна на пътното платно, за да могат да забележат приближаващите ги автомобили. В настоящия случай пострадалите въобще не се били огледали, за да възприемат обстановката, а ищцата А.С., която вместо да се премести от пътя на процесния автомобил, опитала да го спре с ръце. От друга страна, предвид изложената информация в делото по отношение на паркирания автомобил на свободна скорост, като е описано, че е спрял на път с наклон 3%, което е значително нисък показател и означава, че пътят, на който е паркирано моторното превозно средство не е прекалено стръмен, за да се движи с бърза скорост, пешеходците имали достатъчно време да се отместят встрани от него, след като започват да усещат натиск, а не да се опитват да го спрат от движение, което не е по силите на човек, предвид тежестта на всеки автомобил. С поведението си, ищите се изложили сами на ненужна опасност и на практика превърнали случая в ПТП с пострадали. Ответникът твърди, че приносът на пострадалите е основание за неприсъждане или намаляване размера на застрахователното обезщетение на основание чл. 51, предл. 2 - ро от ЗЗД. Създавайки реална възможност за настъпване на вредоносния резултат, ищите не били положили необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот, което от своя страна е довело до посочените в исковата молба увреждания.

По отношение на размера на исковете, ответникът ги счита за неоснователно завишени и прекомерни, както и в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 ЗЗД предвид наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищите, настъпило като резултат от нарушение на вменените им по смисъла на ЗДвП задължения, периода на възстановяване, социално-икономическото положение в страната и минималната и средната работна заплата към момента на настъпване на уврежданията. Смята, че пострадалите не доказват да са търпели интензитет и

продължителност на болките и страданията в твърдения обем, които да обосновават паричен еквивалент от 33 000 лева за ищцата А.С. и 26 000 лева за ищцата З.С..

Оспорва се и претенцията за имуществени вреди на З.С..

Ответникът отбелязва, че обезщетението за претърпени неимуществени вреди не трябва да води до неоснователното обогатяване на ищите, а да отговаря на претърпените от тях вреди. Поддържа, че изплатеното обезщетение от страна на застрахователя напълно възмездява пострадалите за реално претърпените от тях вреди. Счита, че няма доказателства по делото, нито за наличие на усложнение в здравословното състояние на пострадалите, нито за твърдения интензитет на страданията. Последвалите, описани в исковата молба усложнения за втората ищца, свързани с допълнителна оперативна интервенция и дискомфорт, ответникът твърди, че не са в резултат на ПТП-то и претендираните разходи са за „разкрасителна медицинска процедура“, поради което не следва да бъдат възлагани на ответника.

Оспорват се и претенциите по акцесорните иски за лихви, както и размерите им, и началният момент, по аргумент за неоснователност на главния иск.

На отделно основание, ответникът счита акцесорните иски за неоснователни от момента, от който се претендират лихви за забава, тъй като ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД не е изпаднало в забава и не дължи лихва върху претенциите, както за имуществени, така и върху тези за неимуществени вреди. Отбелязва, че отговорността на застрахователя е договорна, а не деликтна, поради което не е съгласен с началния момент на обезщетението за забавено плащане, ако се уважи.

Чрез процесуалните си представители в съдебно заседание страните поддържат претенциите си, като ищецът моли за уважаване на исковите, ответникът - за отхвърлянето им.

Предявените иски са с правно основание чл.432, ал.1 КЗ вр. чл.45 и чл.52 ЗЗД. Направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищите е с правно основание чл.51, ал.2 ЗЗД.

Съгласно чл.432, ал.1 КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетение пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380 КЗ. Т.е. лицето, което претендира застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена претенция, като е длъжно с предявяването ѝ да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя, освен в случая на възстановяване в натура. Безспорно се установи, че ищците са предявили писмена претенция за обезщетяване на вреди в резултат на процесното ПТП пред застрахователя, както е безспорно и, че той ги е преценил и заплатил до размера от 7000 лв. за първата ищца и 3000 лв. за втората.

Съгласно чл.45 ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, а според ал.2 на същия текст, при всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното. За да бъде ангажирана отговорността, както на прекия причинител, осъществил деликта, така и на застрахователя, следва да са налице при условията на кумулативност следните елементи: деяние, противоправност, вреда, причинна връзка между деянието и вредата, както и вина, независимо от нейната форма-умисъл или небрежност. Основателността на иска по чл.45 ЗЗД предполага установяване на тези елементи, съотнесени към конкретната, твърдяна от ищците фактическа обстановка. Необходимо е да бъде установено неличиято на пряка причинно-следствена връзка между увреждането и вредоносния резултат, за да подлежат на репарирание всички вреди. Относима към правилното решаване на спора е и ал.2 на чл.51 ЗЗД по силата на която, ако увредените са допринесли за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. В тази насока ответникът е направил възражение за съпричиняване.

На първо място, от събраните по делото доказателства безспорно се установи, че е налице непозволено увреждане на ищците, причинено от водача на процесния товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. №А 1931 ВТ. Доказателствата, в тази част и приетата, неоспорена от страните съдебна автотехническа експертиза установяват безспорно механизмът на ПТП, при което са пострадали и двете ищци:

Установено е по делото, че ищците са пострадали при ПТП, настъпило на 19.04.2018г., около 17.00-17,40ч., при добро състояние на пътя и сухо време, в гр.Бургас, в жк“Братя Миладинови“, до бл.57, ул.“Янтра“№28. За произшествието е бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с № 769 р-4326/20.04.2018 г. по описа на ОДМВР- Бургас и е образувано ДП № 4343 ЗМ- 290/2018 г. по описа на 2 РПУ- Бургас. С Решение № 656/19.06.2020 г. по описа на Районен съд- Бургас, изменено с Решение № 175/11.11.2020 г. по описа на Окръжен съд- Бургас, обвиняемият- водачът на автомобила М.Г.К., е признат за виновен за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, вр. чл. 342, ал. 1, вр. чл. 129, ал. 1, вр. ал. 2 от НК, вр. чл. 96 от ЗДВП, като е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 8 месеца.

Товарният автомобил марка „Форд Транзит“ с рег.№А1931ВТ е бил паркиран от водача му М.Г.К. на паркинга пред бл.57 . Безспорно е установено, че не са били взети мерки автомобилът да не потегли сам след паркиране- водачът не е задействал ръчната спирачка и не е включил на скорост. Моторното превозно средство се е самозадвижило, двигателят не е издавал шум, светлините не са били включени. По същото време, пешеходките А.С. и З.С. се разхождали с куче и малко дете, което майка му З.С. носела на ръце. Те се движели в зелената площ-тротоар, покрай калкана на бл.67 към входа на блока, в който живеят, когато микробусът, тръгнал по инерция, без работещ двигател и без светлини, ги изненадал, поради което те нямали време за реакция на възникналата опасност. З.С., движеща се по-напред от А.С., вече била преминала покрай калкана на блока, обърната с гръб към автомобила и с лице към блок 67, а А.С. тъкмо щяла да завие надясно към блока, но все още се движела покрай калкана на бл.67 с дясна страна на тялото към блока и лява-обърната към автомобила. Улица „Янтра“ покрай бл.57 е без маркировка, двупосочна, с пътни знаци. Покрай блока има широк пешеходен тротоар с поставени електрически осветителни стълбове. Бл.67 се намира на ул.“Янтра“, който е разположен под ъгъл спрямо улицата и е срещу тунела на вх.7 на бл.57. От другата страна на улицата срещу бл.57 има паркинг с паркирани автомобили, който свършва непосредствено до бл.67. На тротоара покрай бл.57 също имало паркирани коли. Вещото лице е констатирало, че улица „Янтра“ е със слаб наклон на спускане по посоката на

движение на процесния автомобил от 3%. Автомобилът е изминал приблизително 33,4 м. Микробусът ударил в гръб З.С. с крайната си предна лява част и тя паднала вляво от него на колене, а ищцата А.С. е била ударена с предната средна част на микробуса в корема и таза, тъй като тя се обърнала с лице към него непосредствено преди удара. Била е притисната между предната броня и капака на микробуса и калкана на бл.67. Ситуацията се е развила за секунди, движещият се автомобил е изненадал ищите, които не са имали време за реакция за предотвратяване на инцидента, като се отместят от мястото, за да избегнат удара.

На мястото на събитието не е имало пешеходна пътека и светофарна уредба. Ищите не са предприемали пресичане на улицата, за да се огледат или съобразяват с други участници в движението. Не са се движели по пътното платно, а покрай калкана на сградата по тротоара на кооперацията на ул.“Янтра“ №28.

В съдебно заседание вещото лице, в отговор на въпроси на процесуалните представители на страните, обяснява, че ищите буквално са били заклещени на малкото тротоарче, посочено и на снимковия материал към експертизата. А относно реакциите на ищите, дали са могли да избегнат удара, вещото лице пояснява, че от една страна всичко е станало за секунди, от друга- реакциите на всеки са индивидуални според възприятията на ситуацията и физическите възможности. Следва да се отбележи, че в експертизата е отчетен изрично моментът на изненадата за ищите, тъй като автомобилът е потеглил безшумно, движил се е без включен двигател и без светлини, а ищите са се движили по тротоар- нито са предприели пресичане на улично платно, нито са били участници в движение.

Чрез експертизата е изяснено също ,че няма данни въпросното МПС да не е било технически изправно. Напротив, то е било технически изправно преди и след събитието, вкл.спирачната му система. Вещото лице сочи, че водачът не е взел мерки автомобилът да не потегли сам след паркиране като не го е включил на предавка. Технически изправен автомобил не може да потегли по инерция по наклонен терен, на изключен двигател и включена предавка.

Изложеното сочи, че причината за настъпилото ПТП се дължи на небрежните действия на водача на товарния автомобил, паркирал го, без да е

взел съответните мерки автомобилът да не потегли сам. Не го е включил на предавка, нито на ръчна спирачка. Вещото лице по приетата неоспорена автотехническа експертиза е категорично, че при технически изправен автомобил, какъвто е процесният, произшествие не би настъпило, ако водачът К. след като го е паркирал, беше съобразил действията си и беше изпълнил задължението си по чл.96 ЗДвП при паркирането да обезопаси автомобила. Нещо повече, въпреки наклона на улицата, автомобилът не би могъл да потегли сам, ако е бил включен на скорост и на ръчна спирачка. При лежаща върху ишците доказателствена тежест да установят по несъмнен начин всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане, съдът намира, че е проведено пълно и главно доказване на първия от тях- противоправното поведение от страна на застрахования при ответника водач на лекия автомобил, което от своя страна ангажира отговорността на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за причинени на ишците вреди.

Съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД вината на деликвента се предполага до доказване на противното, което в настоящото производство не е сторено- от страна на ответника не се ангажираха доказателства за оборване на законовата презумпция.

Вследствие на така настъпилото ПТП, ишците са пострадали.

От заключението на допуснатата и приета, неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза, извършена от д-р Антоли Пацов- ортопед – травматолог по отношение на ишцата А.С. се установява следното : В резултат на ПТП-то, първата ишца е получила счупване на срамна кост вдясно, контузия в областта на кръста и долните крайници. За изготвяне на заключението, д-р Пацов е използвал всички, находящи се в делото документи и е извършил личен преглед на ишцата А.С.. Тя е била наблюдавана в болница, а впоследствие е извършен курс физиотерапия. Лечението е продължило 3-4 месеца, а към момента на прегледа, пациентката е била възстановена напълно. Вещото лице е дало заключение, че по всяка вероятност, предвид травмите, ишцата е преживяла болки с голям интензитет. Тя не е оперирана и не се е налагало последващо лечение, освен физиотерапевтично такова. Към настоящия момент ишцата няма и няма да има последици за здравословното си състояние. В съдебно заседание, вещото

лице уточнява, че предвид болките, които е изпитвала в момента, е назначил рентгенова снимка, от която е установил, че ищцата има изменения в тазобедрената става- има коксартроза, които е твърде възможно и най-вероятно да предизвикват оплакванията ѝ. Ищцата изпитва болки при изкачване и слизване по стълби, но те вероятно ще се засилват, а няма да отшумяват, предвид констатираното заболяване. Това заболяване и тези болки обаче не са в резултат и не са свързани с инцидента, а с констатираното заболяване коксартроза. Според вещото лице, ударът при ПТП-то не се е отразил на състоянието ѝ, тъй като не е имало изкълчване или счупване, за да има някаква динамика в самата става. Уточнява също, че най-интензивни са били болките в деня на ПТП и ден-два след това, когато започва реакцията на меките тъкани. В обобщение става ясно, че ищцата А.С., в резултат на ПТП-то е получила твърдяните от нея контузии, болките от които и възстановяването са продължили общо 3-4 месеца. От тези няколко месеца, в първите дни са търпели най-интензивните болки и страдания, когато се е провеждало и лечението, последвано от възстановителен, чрез физиотерапия, период. Кредитирайки заключението на вещото лице ортопед-травматолог и въз основа на доказателствата по делото, може да се направи извод, че между пътно-транспортното произшествие и тези телесни увреждания, проведено лечение и разходи по него, съществува пряка и непосредствена причинно-следствена връзка. Към момента обаче, както и за в бъдеще, ищцата няма да продължи да търпи болки и страдания като последица от злополуката. Изпитваните към днешна дата болки, а според вещото лице такива ще изпитва и занапред, се дължат на заболяването ѝ- коксартроза.

По отношение на втората ищца е допусната комплексна съдебно-медицинска експертиза, извършена от вещите лица д-р Николай Недев-неврохирург, д-р Тодор Ангелов- мамолог и д-р Бойка Христова-офталмолог. Експертизата е установила, че в резултат на ПТП-то тя е получила контузия на главата с мозъчно сътресение не от степен на кома с възстановителен период около три седмици, охлузване на двете колена и гръдна травма без контузия на бял дроб и фрактура на ребрени дъги, но включваща видимо изместване на силиконовия имплант на лява гърда нагоре и наляво- излязъл от ложето си и стоящ високо от мускулната група на предна гръдна стена. По отношение на гръдната травма, ищцата е търпяла болки около месец. По отношение на изместването на силиконовия имплант, се е случило следното :

Вследствие удара, тя е получила контузия в областта на лявата гръдна половина отзад и на лявата млечна жлеза отпред с изместване на поставения подмускулно имплант латерално и нагоре към мишницата, което деформира зоната, причинявайки болка и ограничавайки подвижността на лява раменна става. Травмите са констатирани последователно при хоспитализацията на пострадалата в МБАЛ-Бургас от 19.04 до 21.04.2018г. в Неврохирургично отделение, от гръден хирург- на 26.04.2018г. и от съдебния лекар д-р П.Парасков- на 30.04.2018г. Препоръчано е оперативно лечение по отношение на измествения имплант. Първоначално е било проведено симптоматично лечение с обезболяващи и щадене на травмираната област. В първия момент на инцидента, болките са били остри, силни, а страданието интензивно като резултат от физическата травма и психологическия стрес, включително с тревогата за малкото дете, което е държала ищцата. Впоследствие, болката е станала хронична с обостряния и притъпяване под въздействие на обезболяващи медикаменти. По отношение на търпяните от ищцата болки, вещото лице д-р Ангелов обяснява в съдебно заседание, че изместването на импланта в първия момент е свързано с голяма болка, тъй като се разкъсва мускулна тъкан, кръвоносни съдове, лимфни съдове, премачкват се тъкани. След изместването на импланта, започва образуването на капсула, което е също болезнен период. Месец след констатацията на съдебния лекар, заради оплаквания от болка, стягане в лявата гръдна половина и ограничаване обема на движение на лява ръка, ищцата е предприела консултации със специалист. Преценено е, че се касае за капсулна контрактура на лява гърда и е назначена дата за оперативна интервенция. Първата операция е направена на 16.07.2019г., при която е отстранен импланта, изрязана е фиброзната капсула около него, измито е ложето с антисептичен разтвор и е въведен обратно импланта. Заради ново влошаване от началото на 2021г., ищцата е била подложена отново на оперативно лечение от 04.05.2021г. до 09.05.2021г. в МБАЛ Надежда, като са отстранени двата импланта и осъществена мастопексия след изрязване на фиброзните капсули около тях. Вещото лице д-р Ангелов е категоричен, че и двете операции са били необходими и има медицински индикации за извършването им. Констатираните и описани от експерта увреждания са в пряка причинна връзка с процесното ПТП. Първата операция е в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП, а втората е била необходима поради настъпилите вторични промени в тъканите в

областта на първичната травма, която е в пряка причинно-следствена връзка с инцидента. Според вещото лице, времето за физическо възстановяване на пострадалата започва от момента на инцидента и ще приключи след окончателното възстановяване от последната операция, извършена през м.май 2021г. д-р Ангелов уточнява изрично, че има медицински основания за извършване на операциите, а медицински основания означава, че е налице заболяване или състояние, което е пряка заплаха за здравето на ищцата. И още, че ако не е бил инцидента и удара при него, не би се стигнало до премахване на имплантите и усложнения, които е било предвидимо, че ще настъпят, защото при всяко изваждане на имплант, при контакта на тази повърхност с въздуха, външната среда и др. се създават условия за вторични проблеми. Една година след първата операция отново се е образувала капсула, наречена капсула-контрактура и на практика се е наложило включване и на здравата гърда, поради получена асиметрия, което няма как да се остави, тъй като това е и психологически неприемливо. Ако е нямало удар, т.е. ПТП, не би се стигнало до подобно положение, обяснява вещото лице в съдебно заседание. По отношение на сроковете на подобни импланти, вещото лице обяснява, че годността им изтича в момента, в който се наруши цялостта им, както в случая. На практика, сроковете са 10 или 15 години, но те са относителни, защото съществуват множество случаи, в които пациентите си ги носели цял живот. И тъй като имплантът е силиконов, имунната система на човека го разпознава като свое тяло, което позволява носенето му много по-дълго от препоръчителния срок, който дава производителя, стига да не се наруши целостта му, да не се размести или да настъпи промяна в имунния статус. Безспорно е, според вещото лице, че именно в резултат на претърпяното ПТП ищцата З.С. е търпяла, както първоначалните болки от размествения имплант, така и тези при образуването на капсулата, както и всички последващи операции за импланта. Ако е нямало травма, то те нямало да се наложат изобщо.

Комплексната медицинска експертиза включва и експертното заключение на доктор-офталмолог, въпроси към когото са били поставени с оглед твърдението, че в резултат на претърпяната контузия на главата вследствие ПТП-то, ищцата З.С. е получила силен кръвоизлив в лявото око и диоптерът ѝ се повишил с 5. Вещото лице д-р Бойка Христова дава заключение, след запознаване с материалите по делото, че след инцидента,

ищцата е получила субконюнктивална хеморагия на лявото око, за което е провела лечение. Вещото лице обяснява, че това представлява кръвоизлив под външната обвивка на окото и се резорбира с лечение и без лечение за близо една седмица. През това време може да е причина за притеснение от козметично естество, но не е свързано с физическа болка и страдание. Относно твърдението за възникнали вследствие ПТП амблиопия и повишаване на диоптъра с 5 диоптъра, вещото лице е категорично, че те не са в резултат на ПТП и удара. Амблиопията (или т.нар. мързеливо око) е диагноза от ранното детство, а диоптърът не е възможно да се повиши при ПТП. Не е установено и при извършената авторефрактометрия.

Ишците са ангажирали и свидетелски показания. Разпитан като свидетел е С. С.- съпруг на първата ищца и свекър на втората, който е пожелал да свидетелства. Той обяснява за извършените действия и състояния на двете непосредствено след инцидента. Свидетелят заявява, че съпругата му три месеца не е можела да става, той я обслужвал. През този период е пиела хапчета и са ѝ били инжекции. През този период е ставала два пъти, за да отидат на лекар, като той я е носил на гръб. След третия месец, ищцата А.С. е тръгнала на физиотерапия, като е била съпроводжана и е ходела с патерици. Но, също така, е ходела и на работа, месец след трите, изкарани на легло вкъщи, с патерица. Според свидетеля, тя и сега не може да се движи нормално. Той ѝ помагал сутрин да става от леглото. Пие лекарства за ставите и обезболяващи. От три години и половина близо вече съпругата му не шофира, защото изпитва страх. Свидетелят я отменя и до сега в голяма част от домакинската работа, защото тя изпитва затруднения. Според него, не може да се наведе нормално, да клекне нормално. Вече не ходят на разходки, тъй като ищцата все още върви едва-едва. Ходила е на прегледи в Трета поликлиника при д-р Христо Христов-ортопед, който е констатирал, че „счупеното на таза е зараснало добре, но явно ставата не е както трябва“.

По отношение на снаха си- ищцата З.С., свидетелят обяснява, че първоначално я болели главата и ребрата, като болката в главата може би е минала на третия ден, когато тя вече е ставала от леглото. Обяснава за измествения имплант от едната ѝ гърда и двете наложителни операции. Заявява, че знае за болките, които е изпитвала ищцата в областта на гърдите. През целия период на възстановяване, ищцата З.С. е била подпомагана от майка си, а свидетелят е пазарял и помагал, защото тя непрекъснато ходела

превита и едната ѝ ръка е била прибрана. Освен физически, емоционалните страдания на З.С. са били доста силни и продължителни във времето. Тя е плакала дълго време след произшествието, което свидетелят лично е възприемал при посещението си в нейния дом. Плачела е от притеснение, че не може да обслужва детето.

При преценка на свидетелските показания следва да се държи сметка, че свидетелят е съпруг на първата ищца и свекър на втората, но също така и пряк свидетел на лечението, оздравителния процес на двете и стреса, който са изживявали. Показанията му са дадени под клетва. Вярно, че като близък човек, който освен това поел изцяло грижите за съпругата си, страданията им вероятно са му се стрували по-големи, отколкото са били. Но е факт, че за известен период от време животът и на двете се е променил. Житейски оправдано е да се имат предвид показанията, както в частта за стреса, който са изживели ищите от неочаквания инцидент от спрял автомобил, при това при предприети мерки за правилно движение на пешеходците и избягване на инциденти, но и предвид факта, че детето на едната ищца, което е внуче на другата, също е било с тях. Свидателят обяснява също, че ежедневието и на двете се е променило, като предишната им физическа активност е възпрепятствана и до днес.

По отношение на претенцията за имуществени вреди, ищцата З.С. представя фактура №*****/30.05.2018г., издадена от МЦ Есте Клиник ЕООД на стойност 50 лв., в която са вписани медицински услуги; фактура №1000000041/05.06.2018г., издадена от МЦ Есте Клиник ЕООД на стойност 1000 лв., представляващи капаро за операция; фактура №1000002756/04.07.2019г., издадена от ДКЦ „Св.Георги Победоносец“ на стойност 173 лв. за рентгенова графия на бял дроб и клинично-лабораторни изследвания; фактура №*****/11.07.2019г., издадена от ДКЦ „Св.Георги Победоносец“ на стойност 50 лв. за ехография на млечни жлези и преглед при хирург; Касов бон от „Валета Фарм“ ЕООД, издаден на 17.07.2019г. за закупени лекарства по рецепта на стойност 53,06 лв.; фактура №0000120327/22.01.2021г., издадена от УМБАЛ Бургас АД на стойност 280 лв. за ЯМР, Фискален бон от 08.02.2021г. за стойност 70,лв. за консултативен преглед при пластичен хирург, издаден от МЦ Надежда Клиникал ЕООД на името на З.С.; фактура №0000039361/09.05.2021г., издадена от МБАЛ за женско здраве- Надежда ООД на стойност 1200 лв. за премахване на

импланти; фактура №0000039360/09.05.2021г., издадена от МБАЛ за женско здраве- Надежда ООД на стойност 1700 лв. за корекция на ареоли и мамили-Ро. Или общо направените за лечение разходи от страна на З.С., за които са представени писмени доказателства, са в размер на 4576,06 лв.

Според вещото лице д-р Ангелов, описаните и представени по делото фактури за медикаменти, прегледи, интервенции и услуги съответстват и са свързани с провеждане на необходимото лечение на ищцата З.С. вследствие на ицидента.

Не е спорно по делото и съдът приема за установено, че процесното МПС марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. №А 1931 ВТ, собственост на „Пиротехника евент Бургас“ООД, към момента на ПТП е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена със Застрахователно акционерно дружество „ОЗК-Застраховане“ с полица № BG/23/118000108361, валидна от 01.01.2018г. до 31.12.2018г. Застрахователната полица е представена по делото. Установено е също така , че с молба до застрахователя от 29.06.2018г. ищите са предявили извънсъдебна претенция за заплащане на обезщетение за претърпените от ПТП вреди, по която е била образувана преписка по щета с №041180000062018. Страните не спорят, че на 21.10.2019г. на ищцата А.С. е заплатено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 7000лв., без да е сключвано споразумение, а на ищцата З.С.- 3000 лв., без да е сключвано споразумение. Като доказателства са представени преводните нареждания.

При съобразяване на механизма на процесното ПТП, следва обоснован извод, че безспорно доказана е и причинно-следствената връзка с ПТП на твърдяните травми и причинените, като последица от тях, неимуществени вреди.

Съдът намира, че по делото са установени и останалите елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане: претърпените неимуществени вреди от ищите, техния вид, степен на увреждане, включително направените от ищцата З. С. разходи за лечението ѝ, формиращи претенцията ѝ за имуществени вреди, които се установяват от представените и приети като доказателства по делото документи.

Видът, характерът и интензитетът на вредите и настъпването им в причинна връзка от процесното ПТП, се установяват от приетите неоспорени

от страните комплексни съдебно-медицински експертизи.

Съдът няма основание да не приеме експертното заключение относно претърпяните от ищцата А.С. физически болки и периода от 3-4 месеца, през който от интензивни такива в първите дни, те са отшумели напълно. Физическите болки, които изпитва ищцата към момент са от констатираното придружаващо заболяване- коксартроза, което без съмнение предизвиква болки и ще налага лечение и занаяпред. Не може към страданията на ищцата да не се отчетат неудобствата от невъзможността да се обслужва сама в началото, както и стреса, който е изпитала, както в момента на ПТП-то, така и последващите преживявания. Ударът е бил напълно неочакван, още повече, че пострадалите са се движели в определени за пешеходци зони и са водели със себе си малко дете. Не може да не се отчете и обстоятелството, че за определен период от време, ищцата не е можела да излиза, променила е начина си на живот и у нея са останали страхове, свързани с шофиране и движение на автомобили. Макар това да се установява само от свидетелските показания на съпруга ѝ, житейски нормална е подобна реакция след подобен инцидент. Ищцата обаче няма трайни последици за здравословното си състояние вследствие претърпяното ПТП и това е факт, безспорно установен от събраните по делото доказателства, най- вече от медицинската експертиза. Повлияна от проведената рехабилитация, ищцата почти е възстановила предишния си ритъм на живот, като болките ѝ към момента, както се посочи и по-горе, са резултат от заболяването ѝ, което не е следствие от инцидента, нито е обостроено благодарение на него.

За ищцата З.С. възстановителният период вследствие удара е би продълг. Времето за физическото ѝ възстановяване е продължило от момента на инцидента до възстановяването и след последната операция през м.май 2021г. Тя е преживяла освен две операции вследствие инцидента, но и по-сериозен стресов период. От една страна, поради това, че е била с детето си и е изпитала силен шок, страха от това да му се случи нещо по пътищата е останал у нея и към ден днешен. Инцидентът, случил се внезапно и неочаквано, без да е имало никакви предпоставки за това- спрели автомобили, пресичане от нейна страна на място, непредназначено за автомобили, несъмнено може да се приеме, че е предизвикал сериозен стрес. От друга страна, по делото безспорно се установи, че ищцата не би имала проблеми с увредения имплант, ако не беше настъпило ПТП-то. Освен неудобството пред

семейството и външни хора от вида ѝ при излезлия от мястото си имплант, ищцата е изпитвала силни болки- както в началото, така и впоследствие до възстановяването ѝ от последната операция. Изместването на импланта в първия момент е довело до остра болка, тъй като е било свързано с разкъсването и на мускулна тъкан, кръвоносни и лимфни съдове, премачкване на тъкани. Нещо повече, вещото лице от комплексната съдебно-медицинска експертиза е дало категорично заключение, че е било налице състояние, което е било пряка заплаха за здравето на пострадалата. Продължителността на лечебно-възстановителния период надхвърля болничния престой на ищцата. Тя няма трайни поражения върху здравето, но претърпените от нея болки и страдания при различен интензитет и сила са в период повече от година след ПТП-то. И както свидетелят С. обяснява, ищцата З.С. по-дълго е преживявала инцидента именно, защото и детето ѝ е било там.

Наред с горепосочената травма, ищцата е претърпяла и черепно-мозъчна такава, макар и отминала сравнително бързо, както е получила и кръвоизлив в окото. И при двете увреждания няма сериозни и трайни последици за здравето, последиците от които преминават за около седмица, според вещото лице.

При приложение на установения с разпоредбата на чл.52 ЗЗД принцип на справедливост, доколкото болките и страданията могат да се съизмерят в паричен еквивалент, според настоящия състав справедливо по смисъла на цитираната разпоредба обезщетение за неимуществени вреди за ищцата А.С. се явява сумата от 15 000 лв., а за ищцата З.С.- 20 000 лв., от които 7000 лв. са заплатени на първата ищца, а 3000лв. са заплатени на втората ищца от зстрахователя. На ищцата З.С. следва да се присъдят и имуществените вреди в размер на 4576,06 лв., за която сума по делото са налице доказателства за извършените от нея разходи във връзка с провежданото лечение.

Ответникът е въвел възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ишците. Твърди се, че ишците са се движели по пътното платно в нарушение на правилата на ЗДвП. На мястото, където е реализирано ПТП-то не е имало светофарна уредба или пешеходна пътека, които да предполагат, че пешеходците следва да пресичат на това място, а е имало тротоар, по който те е следвало да се движат. Освен това, ако тротоарът е зает от коли, то ишците следвало да се движат от лявата страна на пътното платно,

за да могат да забележат приближаващите автомобили, но пострадалите не се били огледали, в резултат на което не възприели своевременно процесният автомобил, който се е движел с ниска скорост. Обръща внимание на поведението на ищцата А.С., която вместо да се премести от пътя, опитала да спре колата с ръце. Ответникът прави извод и твърди, че малкият наклон от 3% на пътя означавал, че превозното средство не се е движело прекалено бързо и пешеходците са имали достатъчно време да се отместят встрани, а не да се опитват да спрат автомобила. С поведението си, ищите се изложили сами на ненужна опасност и са превърнали лесно преодолима опасност в ПТП с пострадали. По изложените съображения, ответникът твърди, че ищите имат принос за настъпване на вредоносния резултат и това е основание за намаляване на обезщетението на основание чл.51, ал.2 ЗЗД. Счита, че в противоречие с принципа за справедливост би било уважаването на исковете в претендираните размери, които счита за силно завишени.

Ответникът заявява, че предвид периода на възстановяване на ищите, социално-икономическото положение на страната и направеното възражение относно съпричиняване на вредоносния резултат, както и размера на минималната работна заплата към момента на настъпване на уврежданията са все обстоятелства, които следва да се вземат предвид при определяне размера на обезщетението. Наред с това, конкретно се противопоставя на заплащането на обезщетение за З.С. с твърдението, че медицинската интервенция спрямо нея и лечението, за които твърди ищцата са резултат от процесното ПТП, представляват разкрасителна медицинска процедура, за която застрахователят не следва да носи отговорност.

Съпричиняване, по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД е налице, когато вредата е настъпила от действията на пострадалото лице, в който случай виновно действалото лице следва да отговаря само за онези вреди, които са в причинна връзка с неговото поведение, но не и за последиците от поведението на увредения. В настоящия случай твърденията на ответника за съпричиняване не кореспондират със събрания по делото доказателствен материал. На първо място, безспорно се установи по делото, че ищите нито са пресичали пътно платно, нито са предприемали такова, нито е имало необходимост да се оглеждат. Напротив, те са вървели във възможното и обособено за пешеходци място около блока. Наблизо не е имало нито сфетофарна уредба, нито пешеходна пътека. Не се установи по делото да са нарушили което и да е

правило за пешеходци от правила за движение, уредени със ЗДвП. На следващо място, безспорно се установи по делото, че поради неправилните действия на водача на спрялото МПС е настъпил инцидента, при което товарният автомобил е самопотеглил. Движел се е по инерция, безшумно-без работещ двигател и без светлини. На следващо място, по делото няма данни ищците или ищцата А.С. да е опитала да спре автомобила. Напротив, от доказателствата по делото, безспорно се установява, че ищците са били внезапно изненадани от безшумно приближилият до тях автомобил. Тази изненада е определила и реакциите им- спонтанни и на практика те не са имали време за реакция, чрез която да избегнат удара, защото ситуацията се е развила за секунди, както се установява и от приетата неоспорена съдебно-автотехническа експертиза. Ищцата З.С. е била с гръб, носейки детето си на ръце, ищцата А.С. е била обърната в посоката си на движение- с дясното рамо към кооперацията, с лявото- към пътя, като и двете са се движели плътно покрай кооперацията. Микробусът е ударил първата в гръб, втората се е обърнала към него непосредствено преди сблъсъка. С оглед установената конкретика по случая, не се установява да има нарушения на ЗДвП, които да са в причинна връзка и да са допринесли за настъпване на вредоносните последици.

Приносът на пострадалият следва да бъде доказан по категоричен начин от страната, която е направила възражения за съпричиняване. Недопустимо е приложението на чл.51, ал.2 ЗЗД, когато приносът на увреденият не е доказан при условията пълно и главно доказване. Такова в настоящия процес не е проведено, поради което и при липсата на опровергаващи доказателства, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем, заявеното възражение за съпричиняване е неоснователно. То следва да се остави без уважение и обезщетението не следва да бъде намалявано по тази причина.

Предвид изложеното и при наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила, с който са причинени уврежданията, в съответствие с чл.432, ал.1 КЗ е налице основание за ангажиране на пряката отговорност на застрахователя спрямо увредените ищци. Предявените искове съдът счита за основателни до размерите, посочени по-горе, като в останалата част до претендирания от А.С. размер от 33 000 лв. над 8 000 лв., както и над 17 000 лв. до претендирания размер от 26 000 лв., претенциите следва да се отхвърлят.

Искът за имуществени вреди на З.С. е основателен в пълния му размер.

Предвид изхода на делото, основателна се явява и претенцията на ишците за присъждане на законна лихва върху обезщетенията. Съгласно чл.493, ал.1, т.5 от КЗ, застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица вреди, като в този случай покрива, наред с другото и лихвите по чл.429, ал.2, т.2 КЗ, т.е. при условията на чл.429, ал.3 КЗ. В чл.429, ал.3 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива лихвите, дължими от застрахования само в рамките на застрахователната сума, считано от датата на уведомяването за настъпването на застрахователното събитие от застрахования по реда на чл.430, ал.1, т.2 КЗ или считано от датата на заявяване на застрахователната претенция от пострадалото лице, която от датите е най-ранна (в този смисъл Р №128/04.02.2020г. по т.д.№2466/2018г., ВКС, 1-во т.о.) От представените по делото доказателства, а и не е спорно между страните, че ишците са предявили претенциите си пред застрахователя на 29.06.2018г. и от тази дата им се дължи лихва за забава върху присъдените суми. Предвид изложеното, исковите претенции на ишците в този смисъл са основателни. Основателна е и претенцията за лихви върху обезщетението за имуществени вреди, в частта за предявената претенция пред застрахователя на 29.06.2018г. от този момент, а в останалата част- от датата на предявяването- 16.07.2021г. до окончателното изплащане.

На основание чл.162 ГПК съдът определя размера на лихвите върху заплатеното от застрахователя обезщетение от 7000 лв. за ишцата А.С. за периода 29.06.2018г.- 21.10.2019г. /датата на изплащане/ в размер на 933,34 лв., а за ишцата З.С. размерът на лихвите върху заплатеното обезщетение от 3000 лв. определя на 400 лв. за периода 29.06.2018г.- 21.10.2019г.

И двете страни по делото са поискали да им бъдат присъдени направените по делото разноски, като са представили и списък по чл.80 ГПК. Заплатените от ишците разноски следва да бъдат присъди съразмерно с уважената част от иска на основание чл.78, ал.1 ГПК, а на ответника- съразмерно с отхвърлената част на основание чл.78, ал.3 ГПК.

На основание чл.83, ал.1 , т.4 ГПК ишците са освободени от заплащане на такси и разноски в настоящото производство, поради което дължимата държавна такса върху присъдените размери обезщетения и направените от

бюджета на съда разноси, на основание чл.78, ал.6 ГПК следва да се възложат на ответника и той бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд- Бургас сумата от 1236 лв.- държавна такса и сумата от 809,75 лв.- разноси за експертизи.

Мотивиран от изложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров да заплати на А.Т.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** бл. № * вх.* сумата от 8000 /осем хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили вследствие причиняване на телесни увреждания при ПТП, възникнало на 19.04.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.06.2018г. до окончателното плащане на сумите, както и сумата от 933,34 /деветстотин тридесет и три лева и тридесет и четири стотинки/ лева за периода 29.06.2018г.- 21.10.2019г., дължима върху заплатеното от застрахователя обезщетение от 7000 лв., като в останалата част над 8000 лв. до претендиания размер от 33 000 лв. ОТХВЪРЛЯ претенцията.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров да заплати на З.Д.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** ** сумата от 17 000 /седемнадесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили вследствие причиняване на телесни увреждания при ПТП, възникнало на 19.04.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.06.2018г. до окончателното плащане на сумите, както и сумата от 400 /четиристотин / лева за периода 29.06.2018г.- 21.10.2019г., дължима върху заплатеното от застрахователя обезщетение от 3000 лв., като в останалата част над присъдените 17 000 лв. до претендиания размер от 26 000 лв. ОТХВЪРЛЯ

претенцията .

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров да заплати на З.Д.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** ** сумата от 4576,06 /четирихиляди петстотин седемдесет и шест лева и шест стотинки/ лева, представляваща обезщетение за претърпени от нея имуществени вреди вследствие причиняване на телесни увреждания при ПТП, възникнало на 19.04.2018г., ведно със законната лихва върху частта от тази сума в размер на 1050 лв., считано от 29.06.2018г. и върху останалата част в размер на 3526 лв., считано от 16.07.2021г.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров да заплати на А.Т.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** бл. № * вх.* и З.Д.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** **, двете със съдебен адрес: гр. София, бул. “Евлоги и Христо Георгиеви“ № 85, ет. 2, ап. 6, адв.Нацко Дойчев сумата от 1588,16 /хиляда петстотин осемдесет и осем лева и шестнадесет стотинки/ лева, представляващи направени от ищите разноски в настоящото производство, съразмерно с уважената част от претенциите.

ОСЪЖДА А.Т.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** бл. № * вх.* и З.Д.С., ЕГН *****, с адрес: гр.*** ул.*** **, двете със съдебен адрес: гр. София, бул. “Евлоги и Христо Георгиеви“ № 85, ет. 2, ап. 6, адв.Нацко Дойчев да заплатят на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК- ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров сумата от 1414,30/хиляда четиристотин и четиринадесет дела и тридесет стотинки/ лева, представляващи направени от ответника разноски в настоящото производство, съразмерно с отхвърлената част от претенциите.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ“, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район „Възраждане“, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Александър Петров Личев и Румен Кирилов Димитров да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд- Бургас сумата от 1236,38/хиляда двеста тридесет и шест лева и тридесет и осем стотинки/ лева-държавна такса върху уважената част от претенциите и сумата от 809,75 /осемстотин и девет лева и седемдесет и пет стотинки/ лева - разноски за експертизи.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд- Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____